

det kanske vilde være godt, om vi engang fik snakket lidt med Dem — saadan lige jevnt ud. Vi kender Dem jo endnu kun ude fra vor Kirke — og nu vil jeg da ikke sige andet, end at vi ogsaa flere Gange har været rigtig glade for, hvad vi der har hørt af Dem — men vi synes jo immer, vi kunde have Lyst til at komme lidt mere i Lag med Dem end som saa. Vi Folk fra Landet har nu altid saadan en egen Nysgerrighed efter at lære vor Præst rigtig at kende, saa vi kan gaa frit til ham med vore Spørgsmaal i alle Dele. Vi Bønder, der gaar her Dagen op og Dagen ned i samme Slæb, vi faar nu saadan en grumme stor Trang til at have et Menneske imellem os, som kan gi'e os Oplysning og Belæring — ogsaa om den Slags Sager, som der ikke lige netop kan snakkes om fra en Prækestol. Men se, det vil nu vore go'e Præster aldrig rigtig forstaa, og derfor er det ogsaa mangan Gang saa slemme fat imellem os. Se, vi har nu f. Eks. her i Skibberup saadan et Forsamlingshus, som vi kalder det ... Ja-ja, jeg tænker, at Kap'lanan nok har hørt om det ogsaa og veed, hvad det er for en Røverrede, vi holder der, — for saadan har da Provsten mere end to Gange kaldt det. Men forresten gør vi da ikke andet, end at vi samles saadan i god Forstaaelse og snakker om, hvad vi nu kan ha'e Lyst til, eller vi læser lidt højt af vores Bøger, enten det nu er et gudeligt Skrift eller disse Folkelæsninger, som vi kalder dem, — for vi mener jo, at det da maa være en ligesaa god Tidsfordriv at høre et godt Ord som at ligge og snue de lange Vinteraftner henad Bænkene eller bruge dem til Kortenspil og anden Svir, saadan som det var brugeligt i de gode gamle Dage, som Provsten snakker saa meget om. Men det forstaar sig jo af sig selv, at det, som vi Bøndermennesker kan have at fortælle hinanden, ikke kan være saadan synderlig bevendt; — nej, men kunde vi faa en saadan Mand som Dem, Hr. Pastor, til at besøge os og ganske jevnt snakke med os og fortælle os om, hvad De nu selv kunde have Lyst til, — se, det var noget andet; det var noget, vi kunde blive glade ved og skulde være rigtig saa meget taknemlige for. For vi synes jo da, at De alligevel er saadan et jevnt og ligefremt Menneske, som vi nok kunde komme til